

Endelig drøftes, i hvilket omfang værdien af *andre pensionstilsagn* skal indgå i socialindkomsten, og der peges på, at der kan medregnes et beregnet bidrag for personer i koncessionerede selskaber og lignende, som har tjenestemandslignende pensionsordninger.

Som *alternativ* til indregning af arbejdsgiveradministrerede pensionsbidrag i socialindkomsten drøftes spørgsmålet om at give adgang til at fradrage *indbetalinger til private pensionsordninger*, dvs. pensionsaftaler indgået mellem en enkeltperson og et forsikringselskab.

Arbejdsgruppen fremhæver betydningen af, at indregning af de arbejdsgiveradministrerede pensionsbidrag i socialindkomsten i modsætning til at anerkende fradrag for præmier til private pensionsordninger begrænser den enkeltes mulighed for selv at påvirke størrelsen af sin socialindkomst.

Med baggrund i, at det ved opgørelsen af socialindkomsten tilstræbes at opgøre en bruttoindkomst, som i størst mulig udstrækning er udtryk for den enkeltes forbrugsmulighed, og at begrænse den enkeltes mulighed for at foretage tidsmæssige forskydninger af indkomsterhvervelsen drøftes, om der ved opgørelse af socialindkomsten skal gives fradrag for forskudsafskrivninger, henlæggelse til investeringsfunds og varelager nedskrivninger.

Reglerne om *forskudsafskrivninger* gennemgås, og det anføres, at de i en række tilfælde ikke svarer til den faktiske nedslidning, samt økonomiske og tekniske forældelse. Hertil kommer, at forskudsafskrivninger kan anvendes til at nedbringe indkomsten i de år, hvor vedkommende modtager indkomstaftængige offentlige ydelser.

Det bemærkes dog, at såfremt der ved opgørelse af socialindkomsten ikke gives fradrag for forskudsafskrivninger, bliver det samlede afskrivningsgrundlag i socialindkomstsammenhæng formindsket. Personer, der benytter forskudsafskrivninger, kan således ordinært afskrive mindre end personer, der ikke benytter forskudsafskrivninger.

Henlæggelse til investeringsfunds indebærer en skattefri opsparing, som skal anvendes til forlodsafskrivning på de aktiver, der anskaffes for de frigivne midler. Da de frigivne midler skal anvendes til forlodsafskrivning, øver de indflydelse på afskrivningsgrundlaget for de ordinære afskrivninger, således at de ordinære afskrivninger formindskes.

Der er dog meget der taler for, at der ikke i socialindkomstsammenhæng gives fradrag for henlæggelse til investeringsfunds, *dels* fordi denne henlæggelse giver den enkelte skatteyder mulighed

for at reducere store overskud, *dels* fordi henlæggelse til investeringsfunds må behandles parallelt med indskud på etableringskonto, som der ikke gives fradrag for i socialindkomsten.

Da der ikke ligger en direkte driftsomkostning bag anvendelsen af reglerne om *varelager nedskrivninger*, argumenteres for ikke at give fradrag for disse i socialindkomsten.

Det anføres generelt, at der ved anvendelse af reglerne om forskudsafskrivninger, varelager nedskrivninger og især henlæggelse til investeringsfunds ofte ikke ligger en direkte driftsomkostning bag. Der fremføres derfor vægtige argumenter for ikke at give fradrag herfor ved opgørelse af socialindkomsten.

Regeringen har med udgangspunkt i redegørelsen udformet det foreliggende forslag til lov om ændring af socialindkomstloven. Lovforslaget har været drøftet med bl. a. statslige og kommunale skattemyndigheder samt med kommunale sociale myndigheder. Forslaget har desuden været drøftet med en række ministerier, herunder finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet.

Lovforslaget har endvidere været drøftet teknisk med forsikringsselskaberne for at få klarlagt de problemer, arbejdsgruppen har peget på i sin redegørelse. Forsikringsselskaberne har i den forbindelse peget på, at de forskellige former for forsikringsmæssigt afdækkede pensionsordninger kan opdeles i 2 hovedgrupper afhængig af den forsikringstekniske opbygning.

Den ene hovedgruppe er karakteriseret ved, at indbetalingerne (bidragene) i optjeningsperioden udgør en fast procent af lønnen. Størrelsen af de løbende ydelser i udbetalingsperioden kan derfor ikke forudberegnes med nøjagtighed, idet renteudviklingen spiller en afgørende rolle.

I den anden hovedgruppe af pensionsordningerne er det på forhånd fastlagt, at de løbende ydelser skal have en bestemt størrelse, f. eks. udtrykt som en procent af den pensionsberettigedes slutløn. Som følge heraf vil bidraget i optjeningsperioden ikke være et fast beløb, men vil almindeligvis blive tilpasset udviklingen i bl. a. løn- og renteforhold.

Inden for den sidstnævnte hovedgruppe forekommer det, at arbejdsgiveren indbetaler et ekstraordinært bidrag til dækning af et konstateret underskud eller indbetaler bidrag, efter at pensionsordningen er blevet virksom. Dette indebærer, at socialindkomsten samtidig vil blive forhøjet med både bidraget og forbedringen af pensionsydelsen.

Indskud med henblik på underskudsdekning – som forekommer i visse pensionskasseordninger –